

Vlaams
Parlement

ingediend op **331** (2014-2015) – Nr. 1
24 april 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende de instemming met
het samenwerkingsakkoord van
10 december 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap en
de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het beheer van het elektronisch toezicht

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	15
Advies van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid	19
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet.....	33
Bijlage: Nederlandse tekst van het samenwerkingsakkoord	37

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Artikel 11 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming draagt niet enkel de organisatie, de werking en de opdrachten van de Justitiehuisen over aan de gemeenschappen, maar ook de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert.

Op 17 december 2013 is een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen (instemming is verleend bij wet van 12 mei 2014 (BS 17 juni 2014), bij decreet van 25 april 2014 van de Vlaamse Gemeenschap (BS 23 mei 2014), bij decreet van 3 april 2014 van de Franse Gemeenschap (BS 26 mei 2014) en bij decreet van 6 mei 2014 van de Duitstalige Gemeenschap (BS 18 juli 2014).

Met betrekking tot het elektronisch toezicht bepaalt dit akkoord het volgende:

“De federale Staat verbindt er zich toe om het NCET alle informatie ter beschikking te stellen die noodzakelijk is voor de uitoefening van haar bevoegdheden.

Daartoe wordt het NCET toegang verleend tot de huidige en toekomstige informatiesystemen van het directoraat-generaal penitentiaire inrichtingen van de federale overheidsdienst Justitie, de parketten en de strafuitvoeringsrechtbanken, overeenkomstig de regels die door de partijen in het kader van de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuisen (IMCJH) worden uitgewerkt.

De federale Staat verbindt er zich toe om alle gegevens die zijn opgenomen in het bestaande informatiesysteem van het NCET over te dragen aan de Gemeenschappen. De Gemeenschappen verbinden zich ertoe samen met de federale Staat een platform voor informatie-uitwisseling op te richten.”.

Het akkoord bepaalt echter niet hoe de gemeenschappen invulling zullen geven aan de organisatie en de werking van het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht (NCET), een dienst waarvoor zij gezamenlijk bevoegd zijn.

Uit de voorbereidende werken bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 blijkt dat krachtens het akkoord gesloten op het Overlegcomité van 18 september 2013 de gemeenschappen het NCET gezamenlijk zullen beheren, zonder dat echter de omvang van dit beheer wordt verduidelijkt. De memorie van toelichting bij het instemmingsdecreet bij het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 bepaalt bovendien dat de gemeenschappen inzake dit gezamenlijk beheer een akkoord zullen sluiten¹.

Evenwel blijkt ook uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014 dat (met de woorden van staatssecretaris Verherstraeten) “het beheer (van de dienst belast met de uitvoering en de follow-up van het elektronisch toezicht) (...) gezamenlijk door de gemeenschappen (zal) worden uitgevoerd

¹ Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2523/1, p. 12.

die autonoom kunnen beslissen hoe ze die bevoegdheid zullen organiseren.”². De gemeenschappen kunnen met andere woorden autonoom beslissen of zij aan dat gezamenlijk beheer een maximale, dan wel een minimale invulling verlenen.

Het voorliggende samenwerkingsakkoord moet uitvoering verlenen aan de voormelde beslissing van het Overlegcomité en moet vorm geven aan de samenwerking tussen de gemeenschappen met betrekking tot het elektronisch toezicht. Het is het resultaat van werkzaamheden in een interfederale werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende betrokken administraties (Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie, Vlaamse Gemeenschap, Franse Gemeenschap en Duitstalige Gemeenschap).

Het leidend principe van het voorliggende akkoord is dat van de subsidiariteit van het gemeenschappelijk beheer: de gemeenschappen beheren het elektronisch toezicht in beginsel autonoom, door middel van hun eigen administratieve diensten, en werken samen wanneer dat een meerwaarde biedt (onderlinge bijstand, samengevoegde overheidsdopdrachten enzovoort).

Het is namelijk duidelijk geworden, enerzijds dat de oprichting en het dagelijkse beheer van een gemeenschappelijke dienst moeilijk te realiseren was, in het bijzonder gelet op de reactiviteit waarover beslissingsorganen van het NCET moeten beschikken en de gespannen voet waarop die staat met de noodzaak aan gemeenschappelijke beslissingen door de drie gemeenschappen, en anderzijds dat het behoud van een volledig gemeenschappelijk beheer ieder voordeel aan de overdracht van de bevoegdheid aan de gemeenschappen zou ontnemen, aangezien deze over geen enkele autonomie zouden beschikken.

Het akkoord voorziet echter in verschillende structurele overlegmechanismen:

1. het brengt, voor zover dat nodig zou zijn, het bestaan van de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuzen in herinnering, en haar bevoegdheid in de oplossing van problemen verbonden met het beheer van het elektronisch toezicht (artikel 1, 3°, en artikel 5, §2, 3°);
2. het richt een nieuw overlegorgaan op, samengesteld uit de leidende ambtenaren van elke gemeenschap, bevoegd voor de Justitiehuzen (artikel 5) en;
3. het verbindt de gemeenschappen ertoe, elk in haar administratie, een specifieke dienst op te richten die als aanspreekpunt tussen de partijen zou fungeren en die de voorbereiding en de tenuitvoerlegging van de samenwerking verzekert, alsook de wederzijdse structurele afstemming en die problemen die in dat verband rijzen, signaleert.

2. Toelichting bij de artikelen van het ontwerp van decreet

Artikel 1

Dit artikel bevat een verplichte vermelding ingevolge artikel 19, §1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI).

Artikel 2

Artikel 92bis, §1, tweede lid, van de BWHI bepaalt dat “akkoorden die betrekking hebben op de aangelegenheden die bij decreet worden geregeld, alsmede de akkoorden die de Gemeenschap (...) zouden kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, (...) eerst gevolg (hebben) nadat zij instemming hebben verkregen bij decreet.”. Het is dan ook vereist dat het voorliggende samenwerkingsakkoord instemming krijgt bij decreet.

² Verslag over het voorstel van bijzondere wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, *Parl.St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2232/5, p. 305.

3. Toelichting bij de artikelen van het samenwerkingsakkoord

Artikel 1

Artikel 1 definieert een aantal essentiële begrippen.

Voor de definiëring van het begrip 'elektronisch toezicht' wordt verwezen naar de wetten waarin het in zijn diverse vormen wordt geregeld.

Het elektronisch toezicht is vooreerst een strafuitvoeringsmodaliteit.

De wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten (WERV), omschrijft 'elektronisch toezicht' als volgt: "Het elektronisch toezicht is een wijze van uitvoering van de vrijheidsstraf waardoor de veroordeelde het geheel of een gedeelte van zijn vrijheidsstraf buiten de gevangenis ondergaat volgens een bepaald uitvoeringsplan, waarvan de naleving onder meer door elektronische middelen wordt gecontroleerd." (artikel 22 van de WERV). De veroordeelde bevindt zich buiten de strafinrichting, maar is onderworpen aan controle van zijn komen en gaan. Er wordt gebruikgemaakt van elektronische middelen (enkelband of stemherkenning) om gedurende een bepaalde termijn de aanwezigheid van de veroordeelde op zijn verblijfplaats, op vooraf overeengekomen tijdstippen, na te gaan.

Het elektronisch toezicht als strafuitvoeringsmodaliteit wordt in een aantal ministeriële omzendbrieven nader uitgewerkt:

- omzendbrief nr. 1803 van 25 juli 2008 betreffende de reglementering inzake elektronisch toezicht als strafuitvoeringsmodaliteit;
- omzendbrief van 17 juli 2013 betreffende de reglementering inzake het elektronisch toezicht als strafuitvoeringsmodaliteit voor gevangenisstraffen waarvan het in uitvoering zijnde totaal drie jaar niet overschrijdt;
- omzendbrief nr. 1790 van 1 januari 2007 betreffende personen onder elektronisch toezicht zonder middelen van bestaan.

De voormelde wet van 17 mei 2006 is inzake de strafuitvoeringsmodaliteiten enkel van kracht voor wat de bevoegdheden van de strafuitvoeringsrechtbanken betreft. Als gevolg van deze gedeeltelijke inwerkingtreding blijft de dossierbehandeling (zowel inhoudelijk als formeel) verschillend voor, enerzijds, de veroordeelden tot één of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte drie jaar of minder bedraagt (bevoegdheid van de penitentiaire administratie) en, anderzijds, de veroordeelden tot één of meer vrijheidsstraffen waarvan het uitvoerbaar gedeelte méér dan drie jaar bedraagt (bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbanken). Voor beide gevallen is het beheer van het elektronisch toezicht aan de gemeenschappen overgedragen.

Het elektronisch toezicht bestaat ook als uitvoeringsmodaliteit van de voorlopige hechtenis.

De wet van 27 december 2012 houdende diverse bepalingen betreffende justitie brengt daartoe de nodige wijzigingen aan in de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. De onderzoeksrechter kan het aanhoudingsmandaat verlenen in de vorm van hechtenis onder elektronisch toezicht. De uitvoering van de hechtenis onder elektronisch toezicht houdt in dat de betrokkene, met uitzondering van toegestane verplaatsingen, voortdurend op een bepaald adres moet verblijven. Dit wordt gecontroleerd aan de hand van gps-technologie (gps: global positioning system).

Het elektronisch toezicht zal ook als autonome straf opgelegd kunnen worden.

Indien een feit van die aard is om gestraft te worden met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar zal de strafrechter het elektronisch toezicht als hoofdstraf kunnen opleggen voor dezelfde duur als de gevangenisstraf die hij anders zou opleggen, met een minimumduur van één maand en een maximumduur van één jaar. Deze nieuwe hoofdstraf is ingevoerd door de wet van 7 februari 2014 tot invoering van het elektronisch toezicht als autonome straf. Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum.

Tot slot zal het elektronisch toezicht ook bestaan als een uitvoeringsmodaliteit van de internering.

De wet van 5 mei 2014 betreffende de internering van personen omschrijft het elektronisch toezicht als "een modaliteit van uitvoering van een beslissing tot internering waardoor de geïnterneerde persoon de hem opgelegde veiligheidsmaatregel buiten de inrichting ondergaat volgens een bepaald uitvoeringsplan, waarvan de naleving onder meer door elektronische middelen wordt gecontroleerd." (artikel 24). Deze wet treedt uiterlijk op 1 januari 2016 in werking.

Artikel 1 verduidelijkt verder het begrip 'IMCJH'.

De naar de gemeenschappen overgehevelde Justitieuizen zullen ook inzake het beheer van het elektronisch toezicht blijven functioneren binnen een wettelijk kader dat grotendeels door de Federale Staat wordt afgebakend. Hierdoor zal voortdurend overleg en samenwerking noodzakelijk zijn. In het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de Federale Staat en de Gemeenschappen met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitieuizen verbinden de partijen er zich toe om een Interministeriële Conferentie voor de Justitieuizen op te richten. Overeenkomstig artikel 31bis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan het Overlegcomité, met het oog op het bevorderen van het overleg en de samenwerking tussen de Staat, de gemeenschappen en de gewesten, interministeriële conferenties oprichten samengesteld uit leden van de regering en van de executieven van de gemeenschappen en de gewesten. De IMCJH zal ook werkgroepen kunnen oprichten waarin de vergaderingen en de beslissingen van de IMCJH worden voorbereid.

De partijen zullen in het kader van IMCJH overleg plegen over problemen die verband houden met de uitoefening van de opdrachten van de Justitieuizen. Daarnaast worden in het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 aan de IMCJH een aantal specifieke opdrachten toevertrouwd, die ook van toepassing zullen zijn op het elektronisch toezicht. Zo is er voorafgaand overleg nodig van zodra wordt overwogen om nieuwe opdrachten toe te vertrouwen aan de Justitieuizen, of om bestaande opdrachten grondig te wijzigen. Alle partijen bij het samenwerkingsakkoord verbinden er zich verder toe om de initiatieven die ze nemen voor te leggen aan de IMCJH, van zodra deze initiatieven een weerslag hebben of kunnen hebben op de uitvoeringscapaciteit van de Justitieuizen.

Artikel 2

Sinds de zesde staatshervorming luidt artikel 5, §1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als volgt: "De organisatie, de werking en de opdrachten van de justitieuizen en van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert. Niettemin bepaalt de federale overheid de opdrachten die de justitieuizen of, in voorkomend geval, de andere diensten van de gemeenschappen die deze overnemen, uitoefenen in het kader van de gerechtelijke procedure of de uitvoering van gerechtelijke beslissingen.". Met ingang van 1 juli 2014 gaat het dus om een persoonsgebonden aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

Artikel 2 omschrijft het voorwerp van het samenwerkingsakkoord: het mogelijk maken en het bevorderen van de samenwerking tussen de gemeenschappen met het oog op een doeltreffend beheer van het elektronisch toezicht.

Tot 1 januari 2015 is "de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert" het Nationaal Centrum voor Elektronisch Toezicht. Vanaf die datum gaan de personele middelen, de begrotingsmiddelen en de logistiek over. De operationele continuïteit gedurende de overgangsfase (1 juli 2014 tot en met 31 december 2014) wordt, ook voor wat het beheer van het elektronisch toezicht betreft, verzekerd aan de hand van het Protocol van 15 mei 2014 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen gedurende de overgangsfase. Op het einde van de overgangsfase moeten de gemeenschappen in staat zijn om de overgehevelde bevoegdheden operationeel te beheren.

De justitieassistenten hebben specifieke opdrachten in het kader van het elektronisch toezicht, in het bijzonder het opmaken van maatschappelijke enquêtes en beknopte voorlichtingsrapporten, de uitwerking van de concrete invulling van het elektrisch toezicht, de opvolging en de rapportering. Deze opdrachten maken niet het voorwerp uit van huidig samenwerkingsakkoord.

Artikel 3

In artikel 3 wordt het autonoom beheer als principe vooropgesteld.

Elke gemeenschap is inhoudelijk en financieel verantwoordelijk voor de uitoefening van de overgedragen bevoegdheid, meer bepaald de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert (artikel 5, §1, III, van de BWHI). De gemeenschappen richten hun eigen dienst(en) op voor de uitvoering van het elektronisch toezicht en bepalen autonoom de structuur, het statuut van het personeel, de financiering, het strategisch beleid en het operationeel beleid. De équipes maken volledig deel uit van de administraties van de respectievelijke gemeenschappen.

Het autonoom beheer van het elektronisch toezicht zoals omschreven in dit artikel heeft geen betrekking op de opdrachten die de justitieassistenten uitoefenen in het kader van het elektronisch toezicht (zie toelichting bij artikel 2).

De Duitstalige Gemeenschap kan voor de tenuitvoerlegging van het elektronisch toezicht een beroep doen op de capaciteit van de Vlaamse en/of de Franse Gemeenschap. Zij sluit hiervoor (een) bilaterale overeenkomst(en) af met de betrokken gemeenschappen. Daarin kunnen onder meer de kostprijs per dossier, de modaliteiten van het toezicht en de samenwerking met het bevoegde Justitiehuis worden geregeld, met inachtneming van huidig samenwerkingsakkoord.

Artikel 4

Op grond van artikel 92bis, §1, van de BWHI kunnen de gemeenschappen er niet-temin voor kiezen om bepaalde aspecten van hun eigen bevoegdheden gezamenlijk uit te oefenen waar dit een meerwaarde biedt.

Vooreerst kan, zonder de beleidsvrijheid aan te tasten, een structurele coördinatie van de tenuitvoerlegging en opvolging van het elektronisch toezicht nagestreefd worden. Dit dient te gebeuren met respect voor de "principes van de raad van Europa", zoals de Aanbeveling CM/Rec(2010)1 van het Comité van Ministers aan de lidstaten betreffende de regels van de Raad van Europa inzake probatie, en de

Aanbeveling CM Rec(2014)4 van het Comité van Ministers aan de lidstaten betreffende het elektronisch toezicht.

Een volgende doelstelling is het invulling geven aan en het bieden van onderlinge bijstand in de uitvoering van het elektronisch toezicht, bijvoorbeeld door de inschakeling van de mobiele eenheden die instaan voor het plaatsen van het bewakingsmateriaal. Dit zal gebeuren op basis van wederkerigheid.

Logistieke en technische samenwerking biedt een meerwaarde omwille van schaalvoordelen en specificiteit. Hierbij wordt onder meer gedacht aan de gemeenschappelijke aankoop/huur en het beheer van de geïntegreerde apparatuur (servers, enkelbanden enzovoort), de ontwikkeling van informatie- en communicatietechnologie (ICT), de huisvesting en het wagenpark van de mobiele eenheden.

Er kan beroep worden gedaan op de techniek van de samengevoegde opdracht, waarbij verschillende aanbestedende overheden samen een overheidsopdracht organiseren (artikel 38 van de wet van 15 juni 2006 op de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten).

Om deze doelstellingen te bereiken, verbindt elk van de gemeenschappen er zich toe om een specifieke Dienst overleg en samenwerking op te richten die minstens zal instaan voor de voorbereiding en de implementatie van de samenwerking, structureel onderling overleg en het signaleren van problemen die zich hierbij voordoen.

Artikel 4 maakt een onderscheid tussen kosten die aan één gemeenschap toewijsbaar zijn (bijvoorbeeld toezichtsmateriaal, wagenpark) en niet-toewijsbare kosten (bijvoorbeeld ICT-kosten waaronder Siset, Optitime, Suivo). De toewijsbare kosten worden gedragen door de betreffende gemeenschap. Voor niet-toewijsbare kosten legt het samenwerkingsakkoord een standaard verdeelsleutel vast, waar de gemeenschappen evenwel in onderling overleg van kunnen afwijken.

Artikel 5

Artikel 5 richt een nieuw overlegorgaan op, samengesteld uit de leidende ambtenaren van de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap die de Justitiehuisen onder zich hebben.

Waar de in artikel 4 vermelde Diensten voor overleg en samenwerking een voorbereidende en uitvoerende opdracht hebben, wordt aan het College van leidende ambtenaren beslissingsbevoegdheid toegekend. Het College houdt algemeen toezicht op de samenwerking, maakt de strategische en operationele afspraken en valideert de voorstellen van de Diensten overleg en samenwerking. Het College beslist welke kosten toewijsbaar zijn aan één van de gemeenschappen en of bij niet-toewijsbare kosten wordt afgeweken van de in artikel 4 bepaalde verdeelsleutel.

De leidende ambtenaren brengen problemen die verband houden met de samenwerking en een weerslag hebben op het beleid ter kennis van de bevoegde ministers, die deze problemen desgevallend voor bespreking kunnen voorleggen aan de IMCJH.

Artikel 6

Artikel 6 heft het samenwerkingsakkoord van 13 november 2014 op. Ingevolge de opmerkingen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State werd een nieuw samenwerkingsakkoord opgemaakt.

4. Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST)

VLABEST meldde op 14 november 2014: "Gezien de strikte timing, het vergevorderde stadium in het beslissingsproces en de beperkte (inter)bestuurlijke impact besliste de Raad hierover niet te adviseren."

5. Advies van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WGG)

De SAR WGG verleende zijn advies op 17 november 2014. De SAR WGG stelde dat de Raad geen fundamentele bemerkingen heeft bij dit ontwerp van decreet.

6. Advies van de Raad van State nr. 56.808/VR verleend op 1 december 2014

Het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht werd goedgekeurd op de vergadering van de Vlaamse Regering van 7 november 2014 en door de partijen ondertekend op 13 november 2014.

Het voorontwerp van decreet houdende de instemming met dit samenwerkingsakkoord werd op dezelfde vergadering van de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd. Ingevolge de opmerkingen van de Raad van State werd het voorontwerp van decreet en het samenwerkingsakkoord in overleg met de andere gemeenschappen aangepast.

De opmerkingen van de Raad van State werden op de volgende wijze in rekening gebracht:

- opmerking 6: artikel 3 werd uit het voorontwerp van decreet geschrapt;
- opmerking 7: de Raad van State geeft in deze opmerking een te beperkte invulling aan de autonomie van de gemeenschappen om hun bevoegdheid inzake het elektronisch toezicht uit te oefenen. Onder titel 1 van deze memorie van toelichting werd de draagwijdte van deze autonomie, die voortvloeit uit de BWHI, sterker in de verf gezet. Bovendien werd de tekst van artikel 4, dat vroeger artikel 5 was, van het samenwerkingsakkoord licht aangepast om beter duidelijk te maken dat de gemeenschappen hun bevoegdheden inzake het elektronisch toezicht niet gezamenlijk, maar op gecoördineerde wijze wensen uit te oefenen;
- opmerking 8: de datum in het samenwerkingsakkoord werd aangepast;
- opmerking 9: het oorspronkelijke artikel 3 werd uit de tekst van het samenwerkingsakkoord geschrapt;
- opmerking 10: deze opmerking moet in rekening worden gebracht bij de bilaterale overeenkomsten die in uitvoering van dit samenwerkingsakkoord zullen worden gesloten.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht

DE VLAAMSE REGERING,

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert, op 1 juli 2014 een gemeenschapsbevoegdheid is geworden, dat de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen vermeldt dat over de uitoefening van deze bevoegdheid een samenwerkingsakkoord zal worden gesloten, dat de personele middelen, de begrotingsmiddelen en de logistiek verbonden met deze bevoegdheid op 1 januari 2015 worden overgedragen aan de gemeenschappen, dat de gemeenschappen vanaf die datum zelf zullen instaan voor de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht, dat de continuïteit van de dienstverlening van het elektronisch toezicht in de strafuitvoeringsketen van uitzonderlijk groot belang is aangezien het gaat om diensten ter bescherming van de openbare veiligheid, dat voor het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht om die reden in een inwerkingtreding op 1 januari 2015 voorziet, dat dat samenwerkingsakkoord slechts in werking kan treden na instemming door het Vlaams Parlement en dat de laatste plenaire vergadering van het Vlaams Parlement in 2014 plaatsvindt op 17 december 2014.

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht.

Art. 3. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2015.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

Aan de heer Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin
Ellipsgebouw
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 Brussel

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

14/11/2014

kenmerk

2014/10

Betreft: samenwerkingsakkoord beheer elektronisch toezicht

Mijnheer de minister,

Op vrijdag 7 november 2014 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht. Hierover vroeg u het spoedadvies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken.

Gezien de strikte timing, het vergevorderde stadium in het beslissingsproces en de beperkte (inter)bestuurlijke impact besliste de Raad hierover niet te adviseren.

Voor bijkomende vragen of toelichting kan u steeds contact opnemen met het secretariaat van VLABEST.

Hoogachtend,

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

Bram OPSOMER
Secretaris

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR HET
VLAAMSE WELZIJNS-, GEZONDHEIDS- EN GEZINSBELEID

Aan minister Jo Vandeuren
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Koning Albert II-laan 35 bus 90
B-1030 Brussel

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_BR_20141117_elektronisch toezicht

Brussel
17 november 2014

Advies over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht

Geachte heer minister,

Op 7 november 2014 ontving de SAR WGG uw vraag om spoedadvies bij het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht. Het samenwerkingsakkoord werd opgesteld in uitvoering van de bevoegdheidsoverdracht en de Zesde Staatshervorming.

De raad neemt akte van het voorontwerp van decreet en het samenwerkingsakkoord, dat bedoeld is om samenwerking tussen de Gemeenschappen mogelijk te maken en te bevorderen met het oog op een doeltreffend beheer van het elektronisch toezicht. De raad heeft geen fundamentele bemerkingen bij dit ontwerp van decreet.

Met vriendelijke groet,

Gunter Naets
secretaris

Jan De Maeseneer
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 56.808/VR
van 1 december 2014

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende de instemming met het
samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse
Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige
Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch
toezicht’

Op 18 november 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen, verlengd tot acht werkdagen ^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 27 november 2014. De kamers waren samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Jan SMETS, Martine BAGUET, Luc DETROUX en Kaat LEUS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Yves CHAUFFOUREAUX, eerste auditeur, en Frédéric VANNESTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 december 2014.

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van vijf werkdagen verlengd wordt tot acht werkdagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

“de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert, op 1 juli 2014 een gemeenschapsbevoegdheid is geworden, dat de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de justitieuze verdelingen vermeldt dat over de uitoefening van deze bevoegdheid een samenwerkingsakkoord zal worden gesloten, dat de personele middelen, de begrotingsmiddelen en de logistiek verbonden met deze bevoegdheid op 1 januari 2015 worden overgedragen aan de gemeenschappen, dat de gemeenschappen vanaf die datum zelf zullen instaan voor de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht, dat de continuïteit van de dienstverlening van het elektronisch toezicht in de strafuitvoeringsketen van uitzonderlijk groot belang is, aangezien het gaat om diensten ter bescherming van de openbare veiligheid, dat voor het samenwerkingsakkoord van 13 november 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht om die reden in een inwerkingtreding op 1 januari 2015 voorziet, dat dat samenwerkingsakkoord slechts in werking kan treden na instemming door het Vlaams Parlement en dat de laatste plenaire vergadering van het Vlaams Parlement in 2014 plaatsvindt op 17 december 2014”.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe in te stemmen met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ‘betreffende het beheer van het elektronisch toezicht’ (hierna: “het samenwerkingsakkoord”). Het aan te nemen decreet treedt in werking op 1 januari 2015.

In het samenwerkingsakkoord zijn een aantal definities opgenomen (artikel 1), wordt het voorwerp ervan verduidelijkt (artikel 2), wordt bepaald dat het elektronisch toezicht deel uitmaakt van de opdrachten van de Justitieuze verdelingen (artikel 3), wordt vooropgesteld dat elke

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

gemeenschap inhoudelijk en financieel verantwoordelijk is voor de uitoefening van haar bevoegdheden inzake elektronisch toezicht en daaromtrent een eigen beleid voert, wordt voor de Duitstalige Gemeenschap de mogelijkheid geschapen om inzake de tenuitvoerlegging van het elektronisch toezicht een beroep te doen op de andere gemeenschappen (artikel 4), wordt de samenwerking tussen de gemeenschappen geregeld, onder meer door de oprichting, in elke gemeenschap, van een dienst voor overleg en samenwerking inzake elektronisch toezicht en wordt bepaald welke gemeenschap welke kosten moet dragen (artikel 5), en wordt voorzien in de oprichting door de gemeenschappen van een College van Leidende Ambtenaren (artikel 6). Het samenwerkingsakkoord treedt in werking op 1 januari 2015 (artikel 7).

VORMVEREISTEN

4. In artikel 5, § 3, van het samenwerkingsakkoord wordt een verdeelsleutel bepaald voor de kosten van de samenwerking tussen de gemeenschappen inzake het beheer van het elektronisch toezicht. Het samenwerkingsakkoord heeft derhalve een budgettaire weerslag, zodat het ontwerp tot instemming ermee met toepassing van artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ om akkoord dient te worden voorgelegd aan de Vlaamse minister bevoegd voor begroting. Dat vereiste werd niet vervuld, wat dient te worden verholpen.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Indieningsbesluit

5. In het indieningsbesluit dient geen melding te worden gemaakt van het verzoek om spoedbehandeling van de adviesaanvraag, noch van de motieven die dat verzoek schragen.

Artikel 3

6. Aangezien artikel 7 van het samenwerkingsakkoord zelf de datum van zijn inwerkingtreding bepaalt, dient in het decreet tot instemming met dat samenwerkingsakkoord geen datum van inwerkingtreding te worden opgenomen.

Artikel 3 van het ontwerp dient derhalve te vervallen.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORDALGEMENE OPMERKING

7. Artikel 5, § 1, III, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, zoals het bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ is hersteld, bepaalt dat “[d]e organisatie, de werking en de opdrachten van de justitiehuisen en van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert”, een persoonsgebonden aangelegenheid is als bedoeld bij artikel 128, § 1, van de Grondwet.²

De parlementaire voorbereiding van de voornoemde bijzondere wet van 6 januari 2014, waarnaar overigens in de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt verwezen, geeft aan dat de dienst die belast is met de uitvoering en de opvolging van het elektronisch toezicht, gezamenlijk door de gemeenschappen zal worden beheerd.³

Artikel 5 van het samenwerkingsakkoord lijkt aan dit streven vorm te geven. Artikel 5, § 1, bepaalt inzonderheid dat “de gemeenschappen hun eigen bevoegdheden inzake elektronisch toezicht gezamenlijk uit[oefenen]”, om onder andere het doel van “een gecoördineerde tenuitvoerlegging en opvolging van het elektronisch toezicht” te bereiken. Artikel 5, § 3, waarin gewag wordt gemaakt van het geval dat bepaalde kosten niet aan een welbepaalde gemeenschap kunnen worden toegewezen, veronderstelt eveneens dat de gemeenschappelijke middelen van de drie gemeenschappen gezamenlijk worden beheerd.

Artikel 4 van het samenwerkingsakkoord geeft evenwel een andersluidende bedoeling te kennen aangezien daarin onder andere wordt voorgeschreven dat elke gemeenschap “autonoom [bepaalt] hoe het elektronisch toezicht wordt uitgewerkt, opgevolgd en gefinancierd”. Een dergelijke bepaling is immers in tegenspraak met het beginsel dat de bevoegdheden gezamenlijk worden uitgeoefend en lijkt de strekking van het samenwerkingsakkoord te beperken tot de loutere organisatie van een overleg. Artikel 6, § 2, van het samenwerkingsakkoord, waarbij aan het “College van Leidende Ambtenaren” de taak wordt opgedragen om “strategische en operationele afspraken [te] maken in het kader van de samenwerking vermeld in artikel 5, § 1”, komt er in dat verband bovendien op neer dat dit college ermee belast wordt aangelegenheden te regelen die bij het voorliggende samenwerkingsakkoord zouden moeten worden geregeld, hetgeen niet aanvaard kan worden.

Het samenwerkingsakkoord moet worden herzien teneinde met deze opmerking rekening te houden.

² Krachtens artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’ is die aangelegenheid ook een persoonsgebonden aangelegenheid als bedoeld bij artikel 130 van de Grondwet.

³ *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/2, 304-305.

BIJZONDERE OPMERKINGENArtikel 1

8. In de Nederlandse en de Franse tekst tekst van artikel 1, 2°, d, van het samenwerkingsakkoord moet de datum van de wet ‘betreffende de internering van personen’ worden verbeterd (5 mei 2014).

Artikel 3

9. Krachtens artikel 5, § 1, III, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is alleen de federale overheid bevoegd om te bepalen welke “opdrachten (...) de justitiehuisen of, in voorkomend geval, de andere diensten van de gemeenschappen die deze overnemen, uitoefenen in het kader van de gerechtelijke procedure of de uitvoering van gerechtelijke beslissingen”. Overeenkomstig artikel 92*bis*, § 4*undecies*, van dezelfde bijzondere wet moeten de federale overheid en de gemeenschappen een samenwerkingsakkoord sluiten voor de uitoefening van die opdrachten.

In een samenwerkingakkoord dat uitsluitend tussen de gemeenschappen wordt gesloten, mag bijgevolg niet worden bepaald welke opdrachten de justitiehuisen moeten uitoefenen in het kader van het elektronisch toezicht, en mag zelfs niet worden herinnerd aan wat is opgenomen in het samenwerkingsakkoord dat, overeenkomstig het voormelde artikel 92*bis*, § 4*undecies*, is gesloten tussen de federale staat en de drie gemeenschappen.

Deze bepaling moet worden weggelaten.

Artikel 4

10. Artikel 4, derde lid, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat, als de Duitstalige Gemeenschap geen eigen operationele dienst opricht, ze voor de tenuitvoerlegging van het elektronisch toezicht een beroep doet op de capaciteit van de Vlaamse Gemeenschap en/of Franse Gemeenschap door middel van het sluiten van bilaterale overeenkomsten, met inachtneming van de bepalingen van dit akkoord.

Naar aanleiding van een voorontwerp van decreet, waarbij instemming verleend werd met een samenwerkingsakkoord dat tot doel had te voorzien in een “technische bijstand” door het Vlaamse Gewest ten gunste van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor het beheer van een toeslagregeling inzake landbouwbeleid, heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt:

“2.2.1. (...) [I]n het samenwerkingsakkoord [wordt] bedrijfstoelageregeling voorzien in een ondersteuning van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door het Vlaamse Gewest. Daartoe wordt voor de toepassing van de bedrijfstoelageregeling een zone ‘Noord’ gecreëerd die bestaat uit het grondgebied van het Vlaamse Gewest en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (artikel 3), waarvoor het betaalorgaan van het Vlaamse Gewest alle opdrachten van een betaalorgaan uitvoert, ook met betrekking tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, tot zolang dit laatste Gewest niet over een eigen erkend

betalorgaan beschikt. (...) Ook wordt meer algemeen bepaald dat het Vlaamse Gewest administratieve ondersteuning verleent aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het beheer en de controle van de dossiers betreffende de rechtstreekse betalingen in het raam van het Europese landbouwbeleid ten behoeve van landbouwers van wie het correspondentieadres of alle productie-eenheden zijn gelegen op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (artikel 8). De regeling komt er derhalve op neer dat bepaalde bevoegdheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het raam van de bedrijfstoelageregeling zullen worden uitgeoefend door het Vlaamse Gewest.

2.2.2. Krachtens artikel 92*bis*, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kunnen de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten samenwerkingsakkoorden sluiten die onder meer betrekking hebben op de gezamenlijke oprichting en het gezamenlijk beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven.

Samenwerkingsakkoorden zijn bedoeld als een aanvulling op het beginsel van de exclusieve bevoegdheden van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten, en geenszins als een afwijking van dat beginsel⁴. Er wordt mee beoogd een oplossing te bieden voor de moeilijkheid die erin bestaat om, in een stelsel van exclusieve bevoegdheden, gezamenlijk een beleid uit te werken⁵. Essentieel is evenwel dat bevoegdheden samen worden uitgeoefend, wat een inbreng van elke bij het samenwerkingsakkoord of onderdeel ervan betrokken partij veronderstelt.

Het sluiten van een samenwerkingsakkoord mag er daarentegen niet toe leiden dat de federale Staat, een gemeenschap of een gewest zich ontdoet van de uitoefening van een bevoegdheid die hen door de Grondwet of door een bijzondere wet is toegewezen. Een samenwerkingsakkoord mag met andere woorden geen uitwisseling, afstand of teruggave van bevoegdheden inhouden⁶.

2.2.3. Te dezen moet worden vastgesteld dat de regeling die is opgenomen in artikel 8 van het samenwerkingsakkoord bedrijfstoelageregeling niet wordt betrokken op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, noch op het gezamenlijk oprichten en het gezamenlijk beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, noch op het gemeenschappelijk ontwikkelen van initiatieven, noch op enige andere vorm van gezamenlijk optreden, doch integendeel moet worden aangemerkt als een overdracht van de uitoefening van een onderdeel van een eigen bevoegdheid van het ene gewest naar het andere gewest, in dit geval van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar het Vlaamse Gewest. Artikel 8 van dat samenwerkingsakkoord is derhalve niet in overeenstemming met artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat op grond van artikel 42 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen van toepassing is verklaard op het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

⁴ Voetnoot 3 uit het geciteerde advies: Grondwettelijk Hof, nr. 17/94, 3 maart 1994, B.5.2, met een verwijzing naar de memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (*Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1988, nr. 16/1, p. 30), en de uiteenzetting van de Minister van Institutionele Hervormingen (F) voor de Senaatscommissie (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 405/2, p. 7).

⁵ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Rdpl. de uiteenzetting van de Minister van Institutionele Hervormingen (F), *Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 405/2, p. 47.

⁶ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Grondwettelijk Hof, nr. 17/94, 3 maart 1994, B.5.3; advies 18.638/VR van 13 juli 1988 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 8 augustus 1988, *Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, (p. 32), p. 52.

Het genoemde artikel 8 zou wel in overeenstemming zijn met de bevoegdheidverdelende regels mocht het voorzien in de oprichting van een dienst, gemeenschappelijk aan het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die instaat voor de toepassing van de bedrijfstoelageregeling of van andere steunregelingen. (...)”⁷

De beginselen die in dit advies in herinnering worden gebracht, behoren te worden nageleefd in de te sluiten “bilaterale overeenkomsten”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

⁷ Advies 45.614/AV van 13 januari 2009 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van het Vlaamse Gewest van 11 december 2009 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest met betrekking tot de implementatie van de bedrijfstoelageregeling’ (*Parl.St.* VI.Parl. 2009, nr 109/1, 13 en 14) ;

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 10 december 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht.

Brussel, 3 april 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

BIJLAGE

Nederlandse tekst van het samenwerkingsakkoord

**SAMENWERKINGSAKKOORD TUSSEN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, DE
FRANSE GEMEENSCHAP EN DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP BETREFFENDE
HET BEHEER VAN HET ELEKTRONISCH TOEZICHT**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 5, §1, III, hersteld bij de bijzondere wet van 6 januari 2014, artikel 6, §3bis, 4°, vervangen bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 en artikel 92bis, § 4undecies, ingevoegd bij de bijzondere wet van 6 januari 2014;

Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, artikel 4, §2, gewijzigd bij de wet van 20 maart 2007;

Gelet op de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, artikel 47/10, ingevoegd bij de bijzondere wet van 6 januari 2014;

Gelet op het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de bevoegdheden van de Justitiehuizen;

Overwegende dat de organisatie, de werking en de opdrachten van de bevoegde dienst die de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht verzekert, zijn toegewezen aan de gemeenschappen;

Overwegende dat die bevoegdheid is overgegaan met ingang van 1 juli 2014;

Overwegende dat de personele, budgettaire en logistieke middelen overgaan op 1 januari 2015;

Overwegende dat tot 1 januari 2015 die bevoegdheid door het Nationaal centrum voor elektronisch toezicht wordt uitgeoefend;

Overwegende dat de gezamenlijke uitoefening van bepaalde aspecten van deze bevoegdheid vanaf 1 januari 2015 een meerwaarde biedt voor de gemeenschappen;

De Vlaamse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van haar minister-president en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

De Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de Franse Gemeenschapsregering in de persoon van haar minister-president en de minister van Hulpverlening aan de jeugd, Justitiehuizen en Promotie van Brussel;

De Duitstalige Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap in de persoon van haar minister-president en de minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden;

Komen het volgende overeen:

Artikel 1. Definities

In dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder:

1° de partijen: de partijen bij dit samenwerkingsakkoord;

2° elektronisch toezicht: het elektronisch toezicht zoals omschreven in:

- a. de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- b. de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;
- c. de wet van 7 februari 2014 tot invoering van het elektronisch toezicht als autonome straf;
- d. de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering van personen.

3° IMCJH: de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuisen, vermeld in artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen.

Artikel 2. Voorwerp van het akkoord.

Het voorwerp van het huidig akkoord is de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de uitwerking en de opvolging van het elektronisch toezicht, zoals dit op 1 juli 2014 aan de gemeenschappen is overgedragen door artikel 5, §1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming.

Dit akkoord strekt ertoe samenwerking tussen de gemeenschappen mogelijk te maken en te bevorderen met het oog op een doeltreffend beheer van het elektronisch toezicht.

Artikel 3. Autonoom beheer

Elke gemeenschap is inhoudelijk en financieel verantwoordelijk voor de uitoefening van haar bevoegdheden inzake elektronisch toezicht.

Elke gemeenschap voert een eigen strategisch en operationeel beleid en bepaalt autonoom hoe het elektronisch toezicht wordt uitgewerkt, opgevolgd en gefinancierd.

Als de Duitstalige gemeenschap geen eigen operationele dienst opricht, doet zij voor de tenuitvoerlegging van het elektronisch toezicht een beroep op de capaciteit van de Vlaamse Gemeenschap en/of de Franse Gemeenschap door middel van het afsluiten van bilaterale overeenkomsten, met in achtneming van de bepalingen van huidig akkoord en met behoud van de toepassing van hetgeen bepaald is in het tweede lid.

Artikel 4. Samenwerking

§1. Overeenkomstig artikel 92bis, §1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, oefenen de gemeenschappen hun eigen bevoegdheden inzake elektronisch toezicht op gecoördineerde wijze uit met het oog op de verwezenlijking van de volgende doelen:

1. een gecoördineerde tenuitvoerlegging en opvolging van het elektronisch toezicht, in overeenstemming met de principes van de Raad van Europa;
2. het bieden van onderlinge bijstand bij de uitvoering van het elektronisch toezicht, op basis van wederkerigheid;
3. het realiseren van een meerwaarde door logistieke en technische samenwerking, onder andere voor de aankoop of de huur en het beheer van de geïntegreerde apparatuur van het elektronisch toezicht en de ICT.

§2. Elke gemeenschap verbindt er zich toe om een dienst voor overleg en samenwerking inzake elektronisch toezicht op te richten. Die dienst heeft minstens de volgende opdrachten:

1. de samenwerking vermeld in paragraaf 1 voorbereiden, coördineren en ten uitvoer brengen, overeenkomstig de beslissingen van het College van Leidende Ambtenaren, vermeld in artikel 5;
2. periodiek overleggen met de diensten voor overleg en samenwerking inzake het elektronisch toezicht van de andere gemeenschappen;
3. problemen in verband met de samenwerking melden aan het College van Leidende Ambtenaren.

§ 3. Als de kosten verbonden aan de samenwerking toewijsbaar zijn aan één van de gemeenschappen, worden ze gedragen door de betreffende gemeenschap.

Als de kosten verbonden aan de samenwerking niet toewijsbaar zijn aan één van de gemeenschappen, wordt 0,58% van die kosten gedragen door de Duitstalige Gemeenschap, 49,71% door de Franse Gemeenschap en 49,71% door de Vlaamse Gemeenschap, tenzij de partijen anders overeenkomen.

Het College van Leidende Ambtenaren bepaalt welke kosten toewijsbaar zijn.

Artikel 5. College van Leidende Ambtenaren

§1. De partijen richten een College van Leidende Ambtenaren op, dat bestaat uit:

1. de leidende ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap die de bevoegdheden van de justitiehuisen onder zich heeft;
2. de leidende ambtenaar van de Franse Gemeenschap die de bevoegdheden van de Justitiehuisen onder zich heeft;
3. de leidende ambtenaar van de Duitstalige Gemeenschap die de bevoegdheden van de justitiehuisen onder zich heeft.

De partijen wijzen voor elk lid een plaatsvervanger aan die het lid vervangt bij afwezigheid.

De leden van het College van Leidend Ambtenaren nemen om de beurt en voor een periode van één jaar het voorzitterschap waar.

Het College van Leidend Ambtenaren vergadert minstens één keer per jaar en telkens één van de leden daarom verzoekt.

§2. Het College van Leidende Ambtenaren heeft volgende opdrachten:

1. strategische en operationele afspraken maken in het kader van de samenwerking vermeld in artikel 4, §1;
2. voorstellen valideren van de diensten voor overleg en samenwerking inzake elektronisch toezicht, vermeld in artikel 4, §2;
3. problemen signaleren aan de bevoegde ministers van de partijen, desgevallend met het oog op voorlegging aan de IMCJH;
4. bepalen welke kosten als vermeld in artikel 4, §3, toewijsbaar zijn aan één gemeenschap.

Artikel 6. Opheffingsbepaling

Het samenwerkingsakkoord van 13 november 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het beheer van het elektronisch toezicht wordt opgeheven.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking op 1 januari 2015.

Aldus opgemaakt te Brussel op **10 DEC. 2014**, in drie originele exemplaren, in het Nederlands, het Frans en in het Duits, waarvan iedere partij een exemplaar ontvangt.

VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
De minister-president van de Vlaamse Regering,
De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

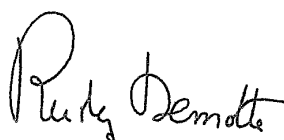
Geert BOURGEOIS

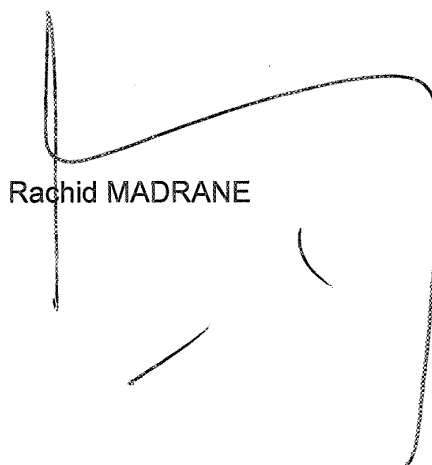
Jo VANDEURZEN

VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP

De minister-president van de Franse Gemeenschapsregering,
De minister van Hulpverlening aan de jeugd, Justitiehuisen en Promotie van Brussel,

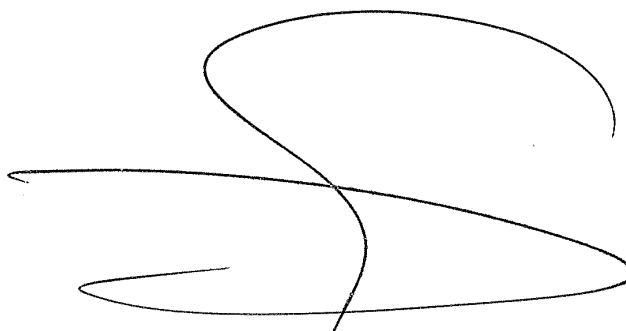

Rudy DEMOTTE

Rachid MADRANE

VOOR DE DUITSTALIGE GEMEENCHAP
De minister-president van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap,
De minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden,

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping 'S' shape with a horizontal line crossing it.

Oliver PAASCH

A handwritten signature in black ink, featuring a cursive 'A' followed by a series of loops and a long horizontal stroke.

Antonios ANTONIADIS